

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Fasti Mariani

Brunner, Andreas

Antverpiæ, M.D.C XXX III.

S. Galganvs C. 3. Decembris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70962)

feros abiecit, ipse columnam Edeffæ ascendit, inde aulæ fastus, minas, pericula, omnia despecturus. Ita mundo & sese altior respuit jam cum homunculis prandere, coepitq; cum Cælitibus solâ ambrosiâ, hoc est, Angelorum pane deinceps vesci. Post annos sic traductos XXX. cupido subiit scire ecuinam ex DEI amicis vitæ meritis æquiparandus foret. Responsum è celo, Cornelio MIMO aquandum. Ruborem expressit hoc THEODVLO. Adiit tamen virum, & hæc deniq; sibi fateri coëgit: mimicam artem à primis annis tractasse, nūc cū in mentem ultima illa nec ficta mundi scena venisset, serium se & frugi esse, nuperque adeo, ut pudori nescio cuius matronæ unaque decoctoris ejusdem viri, qui à creditoribus in vinculis tenebatur, libertati consulere, vestem & supellestilem vendidisse & corrogatum inde quadringentorum aureorum assem alienæ miseræ donasse. Laudavit tam bene clausam à MIMO fabulam THEODVLVS, & latus iterum conscendit columnam suam, paulò post ex hæc in vicinum cælum transcendit. *Ex Menais.*

S. GALGANVS C, 3. Decembris.

Voluptatibus primò GALGANVS militavit, tum Christo, D. Michaëlis ductu, qui tertio dormientem monuit,

nuit, è veterno ut surgeret, & cum somno vitia excuteret. At ut porro malè dormiret, mater & amici thalamum obtrudere laborabant virginis formà & divitiis inclytæ. Ad hanc cum visum iret, equiti suo frenum equus iniecit, contraque omnia calcaria contumax pedem proferre medio in itinere negavit, disertè tandem cum asinâ Balaami locutus, quò minùs progredereetur, ab Angelo se prohiberi. Contra tot stimulos calcitrare cum equus non posset, neque homo jam voluit; sed damnatis nuptiis, eo ipso in monte (in quo & equi & miraculi vestigia hodieque visuntur) castra sua novus miles, hoc est, cellam posuit, primumque trophæum de se, crucem inquam ex ense suo inibi defixit. Pugnatum deinde sapiùs, & sapiùs orcus fugatus. Illud plenum periculis prælium fuit, cum proditum à venatore (ei vestes suas GALGANVS & equum dederat) inopinantem mater & sponsa oppresserunt. Constitit tamè sibi, & tunc etiam victor matrem Deo se dedere, sponsam etiam castitati, potentissimis verbis coëgit. Exinde cum Romam profectus fuisset, qui casam D. exusserunt hostes, malè omnes perierunt, & id ipsum Pontifici, cum fieret, Romæ GALGANVS narravit. Redux deinde ad beatam missionem illis verbis à Deo vocatus est: *Satis est quod laborasti;*

4 DEC. *Vita Sanctorum.* 665
*borasti; Metes nunc quod seminasti. Quin
igitur & tu laboras, nec parcâ manu
rectè facta seminas? Ibi certè falcem
suam in alienam messem nemini lice-
bit mittere. Ex Ferrar.*

S. ANNO EP. 4. Decembris.

ANNONEM à puero pater suis, hoc
est, militaribus studiis imbuat. Ab-
hinc avunculo auctore à Marte ad Mu-
sas honestissimâ defectione, transivit.
Iam Musæ commedarunt Henrico III.
Imp. qui eum inter Palatinos suos ad-
lectum mox infulâ Coloniensi dona-
vit. Hâc ornatus ad concionem nun-
quam sine lacrimis auditus est; quod
suis ille signum veluti omnium singul-
tibus daret. Divitiis cùm afflueret, sa-
pè tamen nec obolum ipse, omnia pau-
peres habebant, quos ille velut thesau-
ros suos (& erant) secum circumduce-
bat, pater idem horum & mater pupil-
lorum. Aedes Xenodochii unas, mona-
steriorum condidit & amplissimè do-
tavit quinque, non morituras filias. Li-
bertatis Ecclesiasticæ egregius propu-
gnator infulam nulli, neque adeo, à
quo eam acceperat, Cæsari submitte-
bat, juris quam vita appetentior. Sed
nec urbe pulsus à civibus suis animum
despondit. Quòd tamen redux alienio-
rem ab his animum ferret, visus est sibi
noctu cùm inter Divorum Episcopo-
rum

V u rum